

DIREKTIVA VIJEĆA**od 12. prosinca 1991.****O zaštiti voda od onečišćenja koje uzrokuju nitrati poljoprivrednog podrijetla**

(91/676/EEZ)

(SL L 375, 30. prosinac 1991., str. 0001 - 0008)

Dopunjena:

	Službeni list		
	br.	str.	datum
► M1 Propis (EZ) No 1882/2003 Evropskog Parlamenta i Vijeća od 29. rujana 2003.	L 284	1	31.10.2003.

DIREKTIVA VIJEĆA od 12. prosinca 1991. o zaštiti voda od onečišćenja koje uzrokuju nitrati poljoprivrednog podrijetla (91/676/EEZ)

VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA,
uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice, a posebno njegov članak 130s,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije¹,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga parlamenta²,

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskoga i socijalnoga odbora³,

budući da je na pojedinim područjima u državama članicama udio nitrata u vodi u stalnom porastu te je već sada visok u usporedbi s normama Direktive Vijeća 75/440/EEZ od 16. lipnja 1975. o kakvoći površinske vode namijenjene zahvaćanju vode za piće u državama članicama⁴, izmijenjene i dopunjene Direktivom 79/869/EEZ⁵ te Direktive Vijeća 80/778/EEZ od 15. srpnja 1980. o kakvoći vode za ljudsku uporabu⁶, izmijenjene i dopunjene Aktom pristupa iz 1985,

¹ SL br. C 54, 3. ožujka 1989, str. 4. i SL br. C 51, 2. ožujka 1990, str. 12.

² SL br. C 158, 26. lipnja 1989, str. 487.

³ SL br. C 159, 26. lipnja 1989, str. 1.

⁴ SL br. L 194, 25. srpnja 1975, str. 26.

⁵ SL br. L 271, 29. listopada 1979, str. 44.

⁶ SL br. L 229, 30. kolovoza 1980, str. 11.

budući da je četvrti akcijski program Europske ekonomske zajednice u području okoliša⁷ naznačio namjeru Komisije da izradi prijedlog Direktive o kontroli i smanjenju onečišćenja voda uzrokovanog širenjem ili izlivanjem stajskog otpada i prekomjernom uporabom gnojiva,

budući da je reforma zajedničke poljoprivredne politike, utvrđena Zelenom knjigom Vijeća o "Perspektivi zajedničke poljoprivredne politike", naznačila da prekomjerna uporaba gnojiva predstavlja opasnost za okoliš, ali da je uporaba dušičnih gnojiva i stajskog gnojiva nužna za poljoprivredu Zajednice, te je naznačila, također, potrebu zajedničkog djelovanja radi kontrole problema intenzivne stočne proizvodnje i obvezu poljoprivredne politike da vodi više računa o zaštiti okoliša,

budući da Rezolucija Vijeća od 28. lipnja 1988. o zaštiti Sjevernog mora i ostalih voda u Zajednici⁸ poziva Komisiju da podnese prijedlog mjera na razini Zajednice,

budući da su nitrati poljoprivrednog podrijetla glavni uzrok onečišćenja voda Zajednice iz difuznih izvora,

budući da je radi zaštite ljudskog zdravlja, živućih resursa i ekosustava voda te radi osiguranja ostalih zakonitih korištenja voda potrebno smanjiti onečišćenje voda, uzrokovano ili izazvano nitratima poljoprivrednog podrijetla, i spriječiti daljnje onečišćenje; budući da je, u tu svrhu, potrebno provesti mjere vezane uz skladištenje i primjenu svih dušičnih spojeva, uz određene postupke gospodarenja zemljom,

budući da je djelovanje na razini Zajednice, sukladno članku 130r, nužno iz razloga što onečišćenje voda nitratima u jednoj državi članici može utjecati na vode u drugoj državi članici,

budući da države članice, poticanjem dobre poljoprivredne prakse, mogu osigurati opću razinu zaštite svih voda od budućih onečišćenja,

budući da određena područja koja se odvodnjavaju u vode podložne onečišćenju dušičnim spojevima zahtijevaju posebnu zaštitu,

budući da države članice moraju utvrditi ranjiva područja te izraditi i provesti akcijske programe kako bi se smanjilo onečišćenje voda dušičnim spojevima u ranjivim područjima,

budući da spomenuti akcijski programi trebaju uključiti mjere ograničenja primjene svih gnojiva koja sadrže dušik, a posebno ograničiti primjenu stajskog gnojiva,

budući da je potrebno nadzirati vode i primjenjivati referentne mjerne metode za dušične spojeve kako bi se osigurala učinkovitost mjerenja,

budući da je poznato da su, u određenim državama članicama, hidrogeološki uvjeti takvi da zaštitne mjere mogu donijeti poboljšanje kakvoće voda tek za mnogo godina,

budući da je potrebno osnovati odbor koji će surađivati s Komisijom u pitanjima provedbe ove Direktive i njenog prilagođavanja znanstvenom i tehničkom napretku,

⁷ SL br. C 328, 7. prosinca 1987, str. 1.

⁸ SL br. C 209, 9. kolovoza 1988, str. 3.

budući da su države članice obvezne izraditi i dostaviti Komisiji izvještaje o provedbi ove Direktive,

budući da Komisija redovito podnosi izvještaje o provedbi ove Direktive državama članicama,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Cilj je ove Direktive:

- smanjiti onečišćenje voda, uzrokovano ili izazvano nitratima poljoprivrednog podrijetla, te
- spriječiti daljnje takvo onečišćenje.

Članak 2.

U svrhu ove Direktive:

- a) "podzemne vode" označuju sve vode ispod površine tla u zoni zasićenosti i u izravnom doticaju s tlom ili podtlom;
- b) "slatka voda" označava prirodnu vodu s niskom koncentracijom soli koja se često smatra prikladnom za zahvat i obradu u proizvodnji pitke vode;
- c) "dušični spoj" označava bilo koju tvar koja sadrži dušik, izuzev plinovitog molekularnog dušika;
- d) "stoka" označava sve životinje koje se uzgajaju radi koristi ili dobiti;
- e) "gnojivo" označava bilo koju tvar koja sadrži jedan ili više dušičnih spojeva, a koja se koristi za poticanje rasta vegetacije; uključuje i stajsko gnojivo, ostatke iz uzgajališta riba i mulj s uređaja za pročišćavanje vode;
- f) "umjetno gnojivo" označava bilo koje gnojivo koje je proizvedeno industrijskim postupkom;
- g) "stajsko gnojivo" označava stočne fekalije ili mješavinu slame i fekalija, čak i u prerađenom obliku;
- h) "primjena na zemljištu" označava dodavanje materijala u zemlju rasprostiranjem po površini, ubrizgavanjem, stavljanjem ispod površine ili miješanjem s površinskim slojevima zemlje;
- i) "eutrofikacija" označava obogaćivanje vode dušičnim spojevima, čime se uzrokuje ubrzani rast algi i viših biljnih vrsta i time izaziva neželjeno narušavanje prirodne ravnoteže organizama prisutnih u vodi i pogoršanje kakvoće vode;

- j) "onečišćenje" označava izravno ili neizravno ispuštanje dušičnih spojeva poljoprivrednog podrijetla u vodeni okoliš, čije posljedice mogu prouzročiti opasnost za ljudsko zdravlje, ugroziti živuće resurse i ekosustave voda, naštetiti pogodnostima ili narušiti ostale dozvoljene načine korištenja vode;
- k) "ranjiva zona" označava zemljišni prostor određen u skladu s člankom 3, stavkom 2,

Članak 3.

1. Države članice utvrđuju onečišćene vode i vode kojima prijeti onečišćenje ukoliko se ne poduzmu radnje sukladno članku 5, a prema kriterijima utvrđenima u Dodatku I.
2. U roku od dvije godine od notifikacije ove Direktive, države članice proglašavaju ranjivim zonama sva poznata zemljišta na svojem teritoriju koja se ocjeđuju u vode određene stavkom 1. i koja doprinose onečišćenju. U roku od šest mjeseci obavještavaju Komisiju o svojoj odluci o proglašenju navedenih zona.
3. U slučaju da su vode, koje je država članica odredila sukladno stavku 1, onečišćene vodama koje se ocjeđuju, izravno ili neizravno, sa zemljišta druge države članice, oštećena država članica dostavlja relevantne činjenice ostalim državama članicama i Komisiji. Države članice u pitanju usklađuju, po potrebi zajedno s Komisijom, djelovanje kako bi se otkrili izvori i odredile odgovarajuće zaštitne mjere ugroženih voda, te se na taj način usklađuju s odredbama ove Direktive.
4. Najmanje svake četiri godine države članice preispituju, i prema potrebi, preinačuju ili pridodaju odredbe o proglašenju ranjivih područja, kako bi se uzele u obzir promjene i čimbenici nepredvidivi u trenutku donošenja prvobitne odredbe. U roku od šest mjeseci obavještavaju Komisiju o preinakama i dopunama odredbama o proglašenju ovih područja..
5. Države članice se izuzimaju od obveze proglašavanja pojedinačnih ranjivih područja, ukoliko izrade i primjenjuju akcijske programe iz članka 5. sukladno ovoj Direktivi na cijelom svom nacionalnom teritoriju.

Članak 4.

1. U cilju osiguranja opće razine zaštite svih voda od onečišćenja, države članice su dužne u roku od dvije godine nakon notifikacije ove Direktive:
 - a) odrediti jedan ili više kodeksa dobre poljoprivredne prakse, koje će poljoprivrednici dobrovoljno primjenjivati, a koji će sadržavati barem odredbe iz Dodatka II.A;
 - b) utvrditi, prema potrebi, program koji će uključivati odredbe o obuci i informiranju poljoprivrednika i koji će poticati primjenu kodeksa dobre poljoprivredne prakse.
2. Države članice podnose Komisiji detaljne obavijesti o kodeksima dobre poljoprivredne prakse, a dobivene podatke Komisija obuhvaća izvještajem iz članka 11. U svjetlu dobivenih podataka, Komisija, ukoliko smatra potrebnim, Vijeću iznosi odgovarajuće prijedloge.

Članak 5.

1. U roku od dvije godine od prvobitnog određivanja ranjivih područja iz članka 3, stavka 2. ili u roku od jedne godine od svakog sljedećeg određivanja ranjivih područja iz članka 3, stavka 4, države članice donose akcijske programe u vezi s proglašenim ranjivim područjima radi ostvarivanja ciljeva iz članka 1.
2. Akcijski program se može odnositi na sva ranjiva područja na teritoriju države članice ili se, ukoliko država članica smatra prikladnim, donose različiti programi za različita ranjiva područja ili dijelove tih područja.
3. Akcijski programi uzimaju u obzir:
 - a) dostupne znanstvene i tehničke podatke, uglavnom s obzirom na pripadajući udio dušika podrijetlom iz poljoprivrednih i drugih izvora,
 - b) ekološke uvjete u relevantnim područjima dotične države članice.
4. Akcijski programi se primjenjuju u roku od četiri godine nakon njihova donošenja i sadrže sljedeće obvezatne mjere:
 - a) mjere iz Dodatka III,
 - b) mjere koje su države članice propisale u kodeksima dobre poljoprivredne prakse, utvrđenima sukladno članku 4, izuzev mjera koje se zamjenjuju mjerama iz Dodatka III.
5. U okviru akcijskoga programa države članice poduzimaju, nadalje, dodatne mjere ili pojačane radnje koje smatraju potrebnim, ukoliko od samoga početka ili u svjetlu iskustva stečenog pri provedbi akcijskoga programa, postane jasno da mjere iz stavka 4. nisu dostatne za ostvarivanje ciljeva navedenih u članku 1. Pri odabiru spomenutih mjera ili radnji, države članice vode računa o njihovoj učinkovitosti i troškovima u odnosu na druge moguće zaštitne mjere.
6. Države članice izrađuju i provode odgovarajuće programe monitoringa kako bi se ocijenila učinkovitost akcijskih programa, utvrđenih u skladu s ovim člankom.

Države članice koje primjenjuju članak 5. na cijelom svom teritoriju, sustavno prate koncentraciju nitrata u vodama (površinskim i podzemnim) na odabranim mjernim točkama, na kojima se može utvrditi razina onečišćenja voda nitratima poljoprivrednog podrijetla.

7. Najmanje svake četiri godine države članice preispituju i, prema potrebi, preinačuju akcijske programe, uključujući sve dodatne mjere poduzete sukladno članku 5. O svim promjenama u akcijskim programima dužne su obavijesiti Komisiju.

Članak 6.

1. U svrhu donošenja i preinake odredaba o proglašenju ranjivih područja, države članice su obvezne:
 - a) u roku od dvije godine nakon notifikacije Direktive, pratiti koncentraciju nitrata u slatkim vodama u periodu od jedne godine:
 - i) najmanje jednom mjesečno na kontrolnim postajama površinskih voda, kako je utvrđeno člankom 5, stavkom 4. Direktive 75/440/EEZ i/ili na drugim kontrolnim postajama koje su reprezentativne za površinske vode u državi članici, a češće tijekom razdoblja poplava;

- ii) u redovitim razmacima na kontrolnim postajama koje su reprezentativne za podzemne vode u državi članici, vodeći računa o odredbama Direktive 80/778/EEZ;
 - b) najmanje svake četiri godine ponoviti program monitoringa, naveden u stavku a), izuzevši one kontrolne postaje na kojima je koncentracija nitrata kod svih prethodnih uzoraka bila manja od 25 mg/l i gdje nisu zabilježeni novi čimbenici koji bi mogli utjecati na povećanje sadržaja nitrata. U tom slučaju, program monitoringa se ponavlja svakih osam godina;
 - c) svake četiri godine preispitati eutrofno stanje slatkih, estuarijskih i obalnih voda.
2. Koriste se referentne mjerne metode utvrđene u Dodatku IV.

Članak 7.

Smjernice za monitoring iz članka 5. i 6. izrađuju se u skladu s postupkom utvrđenim u članku 9.

Članak 8.

Dodaci ovoj Direktivi prilagođavaju se znanstvenom i tehničkom napretku u skladu s postupkom utvrđenim u članku 9.

▼ **MI**

Članak 9.

1. Komisiji pomaže Odbor.
2. Prilikom upućivanja na ovaj Članak, primjenit će se Članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EC⁹, uzimajući uz to u obzir i odredbe Članka 8. Razdoblje navedeno u Članku 5, stavak 6. Odluke 1999/468/EC bit će određeno na tri mjeseca.
3. Odbor će usvojiti pravila postupanja

Članak 10.

1. S obzirom na četverogodišnji period nakon notifikacije ove Direktive i s obzirom na svaki slijedeći četverogodišnji period, države članice Komisiji podnose izvještaj s podacima navedenim u Dodatku V.
2. Izvještaj se, sukladno ovom članku, podnosi Komisiji u roku od šest mjeseci nakon isteka razdoblja na koje se odnosi.

Članak 11.

Na temelju podataka dobivenih sukladno članku 10. i u roku od šest mjeseci nakon primitka izvještaja od država članica, Komisija objavljuje sažetke izvještaja i dostavlja ih Europskom parlamentu i Vijeću. U svjetlu provedbe ove Direktive, a posebno odredaba iz Dodatka III, Komisija treba do 1. siječnja 1998. Vijeću podnijeti izvještaj, a ukoliko je potrebno, s priloženim prijedlozima za reviziju ove Direktive.

⁹ Odluka Vijeća 1999/468/EC od 28. lipnja 1999 uspostavlja postupke za izvršenje postupaka provedbe povjereno Komisiji (SL L 184, 17.7.1999, p. 23)

Članak 12.

1. Države članice će donijeti potrebne zakone i druge propise kako bi se uskladili s odredbama ove Direktive u razdoblju od dvije godine od dana notifikacije.¹⁰ One će o tome odmah obavijestiti Komisiju.
2. Kada države članice budu donosile ove mjere, te će mjere prilikom njihove službene objave sadržavati uputu na ovu Direktivu ili će se uz njih navesti takva uputa. Načine toga upućivanja predvidjet će države članice.
3. Države članice će Komisiji dostaviti tekst odredaba nacionalnoga prava koji će donijeti u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 13.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

DODATAK I.

KRITERIJI ZA ODREĐIVANJE VODA NAVEDENIH U ČLANKU 3, STAVKU 1.

- A. Vode navedene u članku 3, stavku 1. određuju se primjenom, između ostalog, slijedećih kriterija:
1. ako površinske slatke vode, a posebno one koje se koriste ili su namijenjene zahvatu vode za piće, sadrže ili bi mogle sadržavati, veću koncentraciju nitrata od one utvrđene u skladu s Direktivom 75/440/EEZ, ukoliko se ne poduzmu radnje iz članka 5
 2. ako podzemne vode sadrže više od 50 mg/l nitrata ili bi mogle sadržavati više od 50 mg/l nitrata, ukoliko se ne poduzmu radnje iz članka 5,
 3. ako se utvrdi da su prirodna slatkovodna jezera, ostale slatke vode, estuariji, obalne i morske vode eutrofna ili bi u skoroj budućnosti mogla postati eutrofna, ukoliko se ne poduzmu radnje iz članka 5.
- B. Pri primjeni ovih kriterija države članice također uzimaju u obzir:
1. fizikalna i ekološka obilježja voda i tla
 2. dosadašnja saznanja o ponašanju dušičnih spojeva u okolišu (voda i tlo)
 3. dosadašnja saznanja o učinku radnji poduzetih u skladu s člankom 5.

¹⁰ Ova je Direktiva državama članica notificirana 19. prosinca 1991.

DODATAK II.

KODEKS(I) DOBRE POLJOPRIVREDNE PRAKSE

- A. Kodeks ili kodeksi dobre poljoprivredne prakse koji imaju za cilj smanjenje onečišćenja nitratima i koji vode računa o uvjetima u različitim područjima Zajednice, trebaju sadržavati odredbe koje se odnose na slijedeća pitanja, u onoj mjeri u kojoj su ona relevantna:
1. razdoblja u kojima nije prikladno primjenjivati gnojivo
 2. primjena gnojiva na strmom terenu
 3. primjena gnojiva na vodom zasićenom, poplavljenom, zaleđenom ili snijegom prekrivenom terenu
 4. uvjeti primjene gnojiva u blizini vodenih tokova
 5. kapacitet i izrada spremnika za stajsko gnojivo, uključujući mjere zaštite od onečišćenja voda, uzrokovanog istjecanjem tekućina koje sadrže stajsko gnojivo, te otpadnih voda iz pohranjenih biljnih materijala, kao na primjer silaže, i njihovim prodiranjem u podzemne i površinske vode
 6. postupci primjene umjetnih i stajskih gnojiva, uključujući postotak i ravnomjernost nanošenja, kojima se gubitak hranjivih tvari prema vodi održava na prihvatljivoj razini.
- B. U kodeks(e) dobre poljoprivredne prakse države članice mogu, također, uključiti slijedeće:
7. upravljanje korištenjem zemljišta, uključujući rotacijski sustav sjetve i omjer površine zemljišta namijenjenog trajnim usjevima u odnosu na zemljište namijenjeno uzgoju jednogodišnjih usjeva
 8. održavanje minimalne količine biljnog pokrova tijekom (kišnih) perioda, jer se time iz tla upija dušik koji bi inače mogao prouzročiti onečišćenje voda nitratima
 9. izrada planova za uporabu gnojiva prema individualnim potrebama uzgajivača i vođenje evidencije o uporabi gnojiva
 10. zaštita od onečišćenja voda oborinskim ispiranjem i otjecanjem vode izvan dosega korijena u sustavima navodnjavanja.

DODATAK III.

MJERE KOJE SE UKLJUČUJU U AKCIJSKE PROGRAME PREMA
ČLANKU 5., STAVKU 4, TOČKI a)

1. Mjere uključuju propise vezane uz:
 1. razdoblja u kojima je zabranjena upotreba određenih vrsta gnojiva
 2. kapacitet spremnika stajskog gnojiva; mora premašivati kapacitet potreban za skladištenje gnojiva tijekom najduljeg razdoblja u kojem je na snazi zabrana njegove uporabe u ranjivim područjima, osim u slučaju kada se nadležnom tijelu dokaže da će se sva količina gnojiva koja premašuje trenutni kapacitet spremnika, odložiti na način koji nije štetan za okoliš
 3. ograničenje uporabe gnojiva, u skladu s dobrom poljoprivrednom praksom i uzimajući u obzir obilježja dotičnog ranjivog područja, a posebno:
 - a) uvjete, vrstu i nagib tla
 - b) klimatske uvjete, oborine i navodnjavanje
 - c) korištenje tla i poljoprivrednu praksu, uključujući rotacijski sustav sjetve; a temelji se na ravnoteži između:
 - i) predviđene potrebe usjeva za dušikom, i
 - ii) opskrbe usjeva dušikom iz tla te gnojidbom, a odnosi se na:
 - količinu dušika prisutnog u tlu, u trenutku kada ga usjevi počnu koristiti u značajnijoj mjeri (preostale količine na kraju zime)
 - opskrbu dušikom putem mineralizacije rezervi organskog dušika u tlu
 - dodavanje dušičnih spojeva iz stajskog gnojiva
 - dodavanje dušičnih spojeva iz umjetnih i drugih gnojiva.
2. Ove mjere, za svako pojedinačno poljoprivredno gospodarstvo ili stočnu jedinicu, osiguravaju da količina stajskog gnojiva, upotrijebljena u godini dana, uključujući gnojivo rasprostranjeno od samih životinja, ne premaši određenu količinu po hektaru. Spomenuta količina po hektaru odgovara količini gnojiva koje sadrži 170 kg dušika. Međutim:
 - a) u prvom četverogodišnjem akcijskome programu, države članice mogu dozvoliti količinu gnojiva koja sadrži do 210 kg dušika
 - b) tijekom i nakon prvog četverogodišnjeg akcijskoga programa, države članice mogu odrediti drugačiju količinu od gore navedene. Te količine ne smiju dovesti u pitanje ostvarivanje ciljeva iz članka 1. i moraju se opravdati na temelju nepristranih kriterija, kao npr:
 - dugotrajno razdoblje rasta
 - usjevi s visokim stupnjem potrošnje dušika
 - velika količina oborina u ranjivim područjima
 - tlo s iznimno visokim kapacitetom denitrifikacije.

Ukoliko, prema podstavku b), država članica dozvoli drugu količinu, o tome obavještava Komisiju koja ispituje opravdanost u skladu s postupkom utvrđenim u članku 9.

3. Države članice izračunavaju količine iz stavka 2. na temelju broja životinja.
4. Države članice obavještavaju Komisiju o načinu primjene odredaba iz stavka 2. U svjetlu dobivenih podataka, Komisija, ukoliko smatra potrebnim, iznosi Vijeću odgovarajuće prijedloge u skladu s člankom 11.

DODATAK IV.

REFERENTNE MJERNE METODE

Umjetno gnojivo

Mjerna metoda za dušične spojeve utvrđena je Direktivom Komisije 77/535/EEZ od 22. lipnja 1977. o usklađivanju zakona država članica koji se odnose na metode uzimanja uzoraka i analize gnojiva¹¹, izmijenjenom i dopunjenom Direktivom 89/519/EEZ¹².

Slatke, obalne i morske vode

Mjerna metoda za određivanje koncentracije nitrata utvrđena je člankom 4a, stavkom 3. Odluke Vijeća 77/795/EEZ od 12. prosinca 1977. kojom se određuje zajednički postupak razmjene podataka o kakvoći površinskih slatkih voda u Zajednici¹³, izmijenjene i dopunjene Odlukom 86/574/EEZ¹⁴.

¹¹ SL br. L 213, 22. kolovoza 1977, str. 1.

¹² SL br. L 265, 12. rujna 1989, str. 30.

¹³ SL br. L 334, 24. prosinca 1977, str. 29.

¹⁴ SL br. L 335, 28. studenog 1986, str. 44.

DODATAK V.

PODACI KOJI SE NAVODE U IZVJEŠTAJIMA IZ ČLANKA 10.

1. Izjava o poduzetim zaštitnim radnjama sukladno članku 4.
2. Karta koja pokazuje slijedeće:
 - a) vode određene u skladu s člankom 3, stavkom 1. i Dodatkom I, navodeći za svaku vodu koji je kriterij iz Dodatka I. upotrijebljen u svrhu određivanja
 - b) lokaciju proglašenog ranjivog područja, razlikujući postojeća područja od područja proglašanih nakon posljednjeg izvještaja.
3. Sažetak rezultata monitoringa provedenog sukladno članku 6, uključujući razmatranja na temelju kojih je proglašeno pojedino ranjivo područje i na temelju kojih je došlo do preinaka ili dodavanja odredaba o proglašenju ranjivih područja.
4. Sažetak akcijskih programa izrađenih u skladu s člankom 5, a posebno:
 - a) mjere navedene u članku 5, stavku 4, točkama a) i b)
 - b) podaci navedeni u Dodatku III, stavku 4.
 - c) sve dodatne mjere ili pojačane radnje, poduzete sukladno članku 5, stavku 5.
 - d) sažetak rezultata programa monitoringa, provedenih sukladno članku 5, stavku 6.
 - e) pretpostavke država članica o vjerojatnom roku, unutar kojeg se očekuje da vode, određene sukladno članku 3, stavku 1, reagiraju na mjere iz akcijskog programa, uz navođenje stupnja neizvjesnosti spomenutih pretpostavki.